

Portrettengalerij. Herman Harder

Traditiegetrouw laat het SNS Historisch Centrum jaarlijks een portret maken van iemand die voor het centrum of bij de door haar ontplooid activiteiten een belangrijke rol heeft vervuld. Dit jaar viel de keuze op Herman Harder. Ruim 27 jaar was Harder directeur van het Frans Walkate Archief, later SNS Historisch Centrum. In het najaar van 2021 ging hij met pensioen.

Jeugd en studietijd

Zijn jeugd bracht Harder door in Naarden. Naast tuinieren was parkieten kweken zijn grote hobby. Als jeugdlid schreef hij over Engelse parkieten in het maandblad van de plaatselijke vogelvereniging VoBuNa. Ook voorzag hij zijn tekst van zelfgemaakte illustraties. Met zijn inzendingen voor de jaarlijkse vogeltonstelling werd hij diverse keren Jeugdkampioen in de categorie Postuur Kweek Grasparkieten.

Na een tuinbouwstudie in Utrecht voor bloem- en boomkweker volgde hij een opleiding in Wageningen tot botanisch analist. Tijdens deze studie viel in de verslaggeving van proef en onderzoek zijn tekentalent op. Er werd hem een vervolgopleiding tot botanisch tekenaar geadviseerd wat Harder naar Kampen bracht om daar aan de kunstacademie illustratie te gaan volgen. Dat werd door hem als een te smalle opleiding ervaren. Uiteindelijk studeerde hij in 1984 af als schilder/graficus. Later heeft hij in de avonduren een managementcursus gedaan.

Frans Walkate Archief

Zijn werkzame leven begon in 1984 als docent grafische technieken bij het nieuw opgerichte Grafisch Atelier Kampen (GRAK). Later gaf hij teken- en schilderlessen aan het Kreatief Centrum 't Speelwerk, nu onderdeel van kunstencentrum Quintus, in Kampen. Daarna kreeg Harder een contract bij de gemeente Kampen als coördinator van een kunstenaarsproject. Het doel van dit project was om samen met kunstenaars te zoeken naar een inkomen naast dat van het kunstenaarschap.

Per 1 mei 1994 trad Herman Harder in dienst van de SNS bank als directeur van het Frans Walkate Archief te Kampen. In zijn boek *Bankier in maatschappelijk nut* schrijft Geraart Westerink hierover: 'Hij had duidelijk affiniteit

Martin-Jan van Santen. Portret van Herman Harder. Olieverf op doek. 2022. Collectie SNS Historisch Centrum.

met kunst en met het verbinden van verschillende sectoren (...). Hij had contacten in kringen die voorheen niet of nauwelijks waren betreden en die een nieuwe impuls konden geven aan het archief.¹

Vanuit zijn functie wordt hij ook hoofdredacteur van de *Kamper Almanak*, het cultuurhistorisch jaarboek dat het Frans Walkate Archief sinds 1936 uitgeeft.

In 2021 is Harder na 27 jaar met pensioen gegaan. Een afsluiting van, zoals hij zelf zegt een geweldige periode waarin zijn opleidingen en interesses perfect bij elkaar kwamen.

Harder heeft naast zijn werk diverse bestuursfuncties bekleed onder meer

bij Stichting Stadsherstel, de Kamper Kunstroute, waarvan hij medeoprichter is, en de Stichting Kamper Canon. Op dit moment is hij voorzitter van het Departement Kampen van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen. Als waardering voor zijn inzet en bijdrage op cultureel- en historisch terrein, werd hij in 2021 koninklijk onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Natuur en sport

Van jongs af aan heeft Harder al een passie voor natuur en sport gehad. Herman: 'Het is moeilijk kiezen welke van de twee mijn grootste passie is. Uiteindelijk denk ik toch dat de natuur mijn grootste interesse heeft. Het sinds de coronapandemie steeds populairdere 'vogelen' is bij mij een tweede natuur. Ik ben altijd aan het kijken en luisteren waar ik ook ben. Sta dus wat dat betreft altijd "aan".' Naast het vogelen telt hij als vrijwilliger voor Staatsbosbeheer en het Sovon Vogelonderzoek Nederland broedvogels in gebieden rondom Kampen.

Een andere passie is het wielrennen. Al meer dan vijftig jaar legt hij vele kilometers per week af. Harder: 'Voor mij is het een vorm van meditatie en wie weet een manier om gezond te blijven. Bovendien pik ik op gehoor nog veel op van wat er zich in het bos bevindt.'

Herman Harder (1955), geboren en getogen in Naarden, woont in Wilsum en is getrouwd met Ofelia. Samen hebben zij drie dochters en evenzeveel kleindochters.

Noot

1. G. Westerink, *Bankier in maatschappelijk nut. Leven en nalatenschap van Frans Walkate (1866-1943)* (Zutphen 2021).